

KAMLARZ (1) *sb m*

Teksty nie oznaczają pochyleń; drugie a prawdopodobnie pochylone (tak w -arz).

sg [N kamlårz.] ◊ G kamlårza.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Skarbnik miejski (z niem. Kämmerer) [camerarius Łac śr]: Stalo łzyę [...] przy bytnoŃczy [...] pána Tomafza nyefzolołwego Camlarza Myafteczka KoŃczyerziny *ZapKoŃcier 1587/71v.*

[*Wyrażenie: »kamlarz miejski«: Kamlarz mieyski ... rachunek czynić ma [tłumaczenie rękopiśmienne łacińskiego wilkierza z r. 1540 w:] A. Brückner, Przyczynki do dziejów języka polskiego, seria 3, Kraków 1914, 38.*

ZZa